

BÀI HỌC 10

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU TẠI THÀNH GIÊ-RU-SA-LEM

CÂU GỐC: “*Các người há chưa hề đọc lời trong Kinh Thánh: Hòn đá đã bị người xây nhà bỏ ra, trở nên đá đầu góc nhà; ấy là việc Chúa làm, và là một sự lạ trước mắt chúng ta, hay sao?*” (Ma-thi-ơ 21:42).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: *Xa-cha-ri 9:9; Ma-thi-ơ 21:1-46; Rô-ma 4:13-16; Khải huyền 14:7-12; Công vụ 6:7; Ma-thi-ơ 22:1-15.*

Trong Ma-thi-ơ 20:27, 28, Đức Chúa Giê-su phán, “Còn kẻ nào muốn làm đầu, thì sẽ làm tôi mọi các người. Ấy vậy, Con người đã đến, không phải để người ta hầu việc mình, song để mình hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc nhiều người.” Đây là Đức Chúa Giê-su, Đức Chúa Trời vĩnh cửu, là Đấng tạo nên muôn loài vạn vật, sống cuộc đời của một đầy tớ trên thế gian. Ngài phục vụ các nhu cầu của những người lạc mất, bệnh tật, nghèo khó. Nhiều người còn chế nhạo Ngài. Thật là một người quá khiêm nhường! Chúng ta không thể hoàn toàn hiểu được điều này!

Chúng ta không thể hiểu được sự sẵn lòng của Ngài để làm một người đầy tớ. Nhưng sự kỳ diệu còn đi sâu hơn. Đó là vì Ngài, Đức Chúa Trời vĩnh cửu, bây giờ nói lên mục đích chính của sự Ngài đến thế gian: để “phó sự sống mình làm giá chuộc cho nhiều người” (Mác 10:45). Của tế lễ khiêm nhường này sẽ chẳng bao lâu kết thúc trong sự mầu nhiệm mà ngay cả “các thiên sứ cũng ước ao xem thấu” (I Phi-e-rơ 1:12). Và đó là Thập tự giá.

Bài học tuần này sẽ nghiên cứu một số các biến cố quan trọng và những sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su khi Ngài đến thành Giê-ru-sa-lem. Ngài không được tôn vương như vị vua thế gian, như rất nhiều người ước ao và hy vọng, nhưng để “trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời” (II Cô-rinh-tô 5:21).

SỰ ĐẾN ĐƯỢC BÁO TRƯỚC

Sau 70 năm làm phu tù ở Ba-by-lôn, người Do Thái hồi hương về Giê-ru-sa-lem. Họ vui mừng tái thiết đền thờ. Nhưng khi nền được xây, những người già cả nhớ lại đền thờ đẹp đẽ của Sa-lô-môn, ý thức rằng đền thờ thứ hai sẽ không có cách nào đẹp đẽ như vậy. Vì thế, họ “khóc tiếng lớn” (Ê-xơ-ra 3:12).

Những người đó nhận được sự khuyến khích không ngờ từ hai người đang đứng ở giữa họ: một tiên tri lớn tuổi tên là A-gê và một tiên tri trẻ tên là Xa-cha-ri. A-gê nhắc nhở người ta rằng sự vinh quang thật của đền thờ Sa-lô-môn không đến từ Sa-lô-môn hoặc một người nào. Đó không phải là đền thờ của Sa-lô-môn, mà đó là đền thờ của Đức Chúa Trời. A-gê nói, “Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Còn một lần, khỏi ít lâu nữa, ta sẽ làm rung động các tầng trời và đất, biển và đất khô. Ta cũng làm rung động hết thảy các nước và những sự ao ước của các nước hầu đến; rồi ta sẽ làm cho vinh quang đầy đầy nhà nầy, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Bạc là của ta, vàng là của ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Vinh quang sau rốt của nhà nầy sẽ lớn hơn vinh quang trước, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy” (A-gê 2:6-9).

Mọi sự còn đem lại hy vọng hơn khi vị tiên tri trẻ tuổi Xa-cha-ri nói, “Hỡi con gái Si-ôn, hãy mừng rỡ cả thể! Hỡi con gái Giê-ru-sa-lem, hãy trở tiếng reo vui! Nầy, vua ngươi đến cùng ngươi, Ngài là công bình và ban sự cứu rỗi, nhu mì và cưỡi lừa, tức là con của lừa cái” (Xa-cha-ri 9:9).

Những lời tiên tri của A-gê 2:6-9 và Xa-cha-ri 9:9 chỉ thế nào về sự vào thành Giê-ru-sa-lem của Đức Chúa Giê-su như được miêu tả trong Ma-thi-ơ 21:1-11?

“Đấng Christ làm theo phong tục Do Thái của nhà vua. Con vật mà Ngài cỡi cũng là loại mà các vua của Y-sơ-ra-ên cỡi. Và lời tiên tri đã nói trước rằng Đấng Mê-si sẽ đến cách này trong nước của Ngài. Ngay khi Ngài ngồi trên lưng con lừa, một tiếng kêu lớn chiến thắng tràn đầy trong không gian. Đám đông nghênh tiếp Ngài như Đấng Mê-si, Vua của họ. Bây giờ Đức Chúa Giê-su chấp nhận những vinh dự mà trước đây Ngài không bao giờ cho phép. Và các môn đồ nhận thấy đây là bằng chứng rằng những niềm hy vọng vui mừng của họ trở thành sự thật khi thấy Ngài ngồi trên ngai. Đám đông tin rằng họ sẽ được giải phóng khỏi ách cai trị của La Mã. Họ tưởng tượng quân đội La Mã sẽ bị đuổi ra khỏi thành Giê-ru-sa-lem, và một lần nữa Y-sơ-ra-ên là một quốc gia độc lập.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desires of Ages*, tr. 570.

Đã nhiều lần, chúng ta thấy lời Kinh Thánh được ứng nghiệm, nhưng vào lúc đó, người ta không hiểu điều gì thật sự đang xảy ra. Chúng ta học được những bài học nào về việc ý tưởng riêng của người ta có thể làm méo mó sự thật?

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU Ở TRONG ĐỀN THỜ

Từ khi có sự sa ngã trong vườn Ê-đen, sự dùng thú vật làm sinh lễ là cách chọn lựa của Đức Chúa Trời để dạy thế gian về chương trình cứu rỗi. Những người tin nhận được sự cứu rỗi nhờ ân điển, bởi đức tin vào Đấng Mê-si sẽ đến (Rô-ma 4:13-16). Một thí dụ hùng hồn về lễ thật này được thấy trong Sáng thế Ký 4. Đây là chuyện tích về Ca-in và A-bên và biển cố khùng khiếp theo sau đó. Biển cố này nói về sự thờ phượng (xin cũng đọc Khải huyền 14:7-12). Vì thế, khi Đức Chúa Trời gọi dân Y-sơ-ra-ên là tuyển dân của Ngài “một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh” (Xuất Ê-díp-tô Ký 19:6). Ngài cũng thiết lập các nghi lễ trong đền thánh để được giải thích đầy đủ hơn và hoàn hảo hơn về sự cứu rỗi. Từ chiếc lều tạm trong đồng vắng, qua đền thờ của Sa-lô-môn, và qua đền thờ được xây lại sau khi dân sự từ Ba-by-lôn trở về, Phúc Âm được trình bày bằng các biểu tượng của nghi lễ trong đền thánh.

Đức Chúa Trời hoạch định chương trình cho đền thờ và các nghi lễ được loài người tội lỗi thực hiện. Thời gian trôi qua, các nghi lễ trở nên càng ngày càng thiếu sự thánh khiết. Vào thời của Đức Chúa Giê-su, mọi việc đã trở nên hư hoại kinh khủng bởi sự tham lam và ích kỷ của các thầy tế lễ. Vì thế “trong con mắt của dân chúng, sự thánh khiết của sự dâng của lễ đã hoàn toàn bị hủy hoại.” – Phòng trích Ellen G. White, , tr. 590.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 21:12-17. Có bài học nào ở đây cho chúng ta, là những người thờ phượng Đức Chúa Trời?

Như ở nhiều chỗ khác, Đức Chúa Giê-su trích dẫn Kinh Thánh để hỗ trợ các hành động của Ngài và để chứng minh chúng là đúng. Ngài muốn cho chúng ta thấy rằng, là những người theo Chúa, chúng ta phải lấy Kinh Thánh làm quan trọng hơn đối với quan điểm của chúng ta về thế giới và với niềm tin của chúng ta về điều gì đúng và sai. Ngoài việc trích dẫn Kinh Thánh của Đức Chúa Giê-su, còn có những sự chữa lành cho người mù và què. Tất cả những điều này cho bằng chứng mạnh mẽ hơn về bản thể của Ngài là Đức Chúa Trời. Thật đáng buồn thay là những người nên chấp nhận và cởi mở nhất đối với tất cả bằng chứng này lại là những người chống đối Ngài mạnh nhất. Lo sợ cho gia tài thế gian và địa vị “quản gia” và “bảo vệ” đền thờ, nhiều người sẽ mất chính mục đích mà đền thờ chỉ về: sự cứu rỗi trong Đức Chúa Giê-su.

Làm thế nào chúng ta chắc chắn rằng chúng ta không để sự ước muốn đạt được điều gì đó trên đất, ngay cả điều tốt, làm hư hỏng điều thật sự quan trọng: sự sống đời đời trong Đức Chúa Giê-su?

KHÔNG CÓ TRÁI

Việc Đức Chúa Giê-su dẹp sạch đền thờ là một hành động thương xót. Đó là ở hành lang người Ngoại (không phải Do Thái) mà có sự mua và bán. Và Đức Chúa Giê-su muốn nhà của Ngài là nơi cầu nguyện và thờ phượng cho tất cả mọi người.

Nhưng sự dẹp sạch đền thờ cũng là một hành động phán xét. Các thầy tế lễ chăm sóc đền thờ đã hủy hoại cơ hội của họ để đem lại ơn phước cho mọi người. Ngày phán xét của họ đã gần. Đức Chúa Giê-su đã làm tất cả mọi sự có thể để bày tỏ Ngài được Đức Chúa Trời sai đến. Nhưng các người này vẫn từ chối không chấp nhận Ngài. Vì thế, có việc gì xảy ra ngoài việc họ gặt hái những kết quả của các sự lựa chọn khủng khiếp của họ?

Xin đọc Ma-thi-ơ 21:18-22. Việc Đức Chúa Giê-su rửa sả cây và liên quan thế nào tới việc Ngài dẹp sạch đền thờ?

Đức Chúa Giê-su rửa sả cây và được dùng như một ngụ ngôn để cảnh báo những người khác chống lại việc trở nên giống như các nhà lãnh đạo Do Thái, là những người cuối cùng sẽ gặt những gì họ đã gieo. Chúng ta phải nhớ rằng ngụ ngôn này không nói về tất cả các nhà lãnh đạo tôn giáo. Nhiều người trong số này tin Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si. “Đạo Đức Chúa Trời càng ngày càng tràn ra, số môn đồ tại thành Giê-ru-sa-lem thêm lên nhiều lắm. Cũng có rất nhiều thầy tế lễ vâng theo đạo nữa” (Công vụ 6:7). Tuy nhiên, giống như cây và không sinh trái, mục vụ trong đền thờ cũng không có trái và chẳng bao lâu trở nên vô dụng.

Hành động này và những lời cứng rắn của Đức Chúa Giê-su là một sự kinh ngạc cho các môn đồ. Họ vẫn đang cố gắng để học những bài về sự thương xót và đem những người bị coi thường và bỏ quên trở về với Đức Chúa Trời. Đây là những bài học Đức Chúa Giê-su bày tỏ trong công việc của Ngài. Mỗi lời nói và hành động của Ngài được dùng để phục hồi nhân loại sa ngã, chỉ cho người ta niềm hy vọng và lời hứa của đời sống mới trong Ngài. Vì thế, việc Ngài hành động và nói cách cứng rắn và quyết liệt làm cho các môn đồ kinh ngạc. Đó là lý do tại sao Ma-thi-ơ viết họ “lấy làm kỳ” về việc Ngài làm.

Chẳng sớm thì muộn, chắc chắn một số người vẫn hoàn toàn từ chối sự thương xót và ân điển của Đức Chúa Trời (Hãy đọc Sáng thế Ký 6:13; 15:16; 19:24 và Khải huyền 22:11). Nhưng tại sao điều rất quan trọng là chúng ta để Đức Chúa Trời phán xét và không bao giờ phán xét người khác hoặc ngay cả chính mình?

HÒN ĐÁ

Nếu bạn chỉ còn vài ngày để sống, thì bạn sẽ làm gì? Một trong những điều Đức Chúa Giê-su làm là kể các câu chuyện có ảnh hưởng sâu xa cho những người nghe.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 21:33-46. Ai tiêu biểu cho mỗi hạng người sau đây?

Chủ vườn nho:

Kẻ trồng nho:

Đầy tớ:

Con Trai:

Xin lưu ý Đức Chúa Giê-su trích dẫn Thi thiên 118:22, 23. Khi trích dẫn lời tiên tri về hòn đá bị loại ra, Đấng Christ nói về một biến cố trong lịch sử Y-sơ-ra-ên. Biến cố này liên quan đến việc xây cất đền thờ thứ nhất. Khi đền thờ Sa-lô-môn được xây cất, những tảng đá rất lớn dùng cho các bức tường và nền được cắt ở nơi họ tìm thấy hòn đá. Sau khi chúng được đem tới đền thờ, không một dụng cụ nào được dùng trên các hòn đá, và không có một tiếng động nào của sự đẽo gọt và búa. Các người thợ chỉ cần đặt chúng vào đúng vị trí. Cho nền đền thờ, một tảng đá lớn hơn được đem tới, nhưng họ không tìm được chỗ nào để đặt. Vì thế họ không chấp nhận. Tảng đá cứ nằm đó và cản đường họ. . . . Một tảng đá không ai muốn, trong một thời gian lâu.

“Nhưng khi những người xây cất tới để xây góc đền, họ phải tìm kiếm lâu ngày mới được một tảng đá đúng kích thước, sức mạnh và hình dáng để đặt vào chỗ được lựa chọn. Tảng đá cũng cần đủ mạnh để đỡ sức nặng lớn đè lên trên nó . . . Nhưng cuối cùng, người ta chú ý đến tảng đá mà đã lâu ngày bị bỏ quên . . . Tảng đá được chấp nhận, được đem đến nơi, và nó thật vừa vặn.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 598.

Xin đọc lại Ma-thi-ơ 21:44. Có hai cách liên quan đến hòn đá được nói đến: một là rơi trên hòn đá và bị giập nát, hai là bị đá ấy rớt nhằm thì sẽ tan tành như bụi. Có sự khác biệt quan trọng nào giữa hai điều này? (Xin cũng đọc Thi thiên 51:7 và Đa-ni-ên 2:34).

GIÁ CỦA ƠN ĐIỂN

Tin mừng lớn của Kinh Thánh là chúng ta được tạo nên bởi một Đức Chúa Trời yêu thương, Đấng đã cung cấp cho chúng ta một lối thoát ra khỏi sự dơ bẩn của tội lỗi và sự chết. Công việc này được hoàn thành qua sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su trên Thập tự giá. Đây là chủ đề được nói tới trong suốt cả Kinh Thánh. Chúng ta có thể thấy điều này trong thí dụ Đức Chúa Giê-su dạy sau đây.

Xin đọc Ma-thi-ơ 22:1-15. Thí dụ này dạy gì về sự cứu rỗi bởi đức tin?

Những lễ thật của thí dụ này dường như khắc nghiệt. Nhưng điều cần nhớ là vấn đề rất quan trọng: sự sống đời đời hoặc sự hủy diệt đời đời cho mỗi người. Ngoài điều đó ra, còn điều gì thật sự quan trọng?

Chúng ta hãy nhìn lên cây Thập tự, và coi giá Đức Chúa Trời phải trả cho sự cứu rỗi nhân loại. Làm vậy, chúng ta có thể thấy vấn đề thật là lớn lao và sâu thẳm. Chúng ta nói về Một Ngôi (Đức Chúa Giê-su) trong Ba Ngôi Đức Chúa Trời (Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh) chấp nhận trên thân thể Ngài tất cả sự trừng phạt về cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời chống lại tội lỗi. Không có gì nghiêm trọng hơn điều đó. Đây là chủ đề chúng ta sẽ học trong suốt cõi đời đời. Và không có gì ngạc nhiên là bây giờ chúng ta chỉ hiểu cách lơ mờ.

Vì thế, Đức Chúa Giê-su nói những lời thật mạnh trong thí dụ này. Đức Chúa Trời đã chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ cho mọi người đến dự tiệc cưới (xin đọc Khải huyền 19:7). Mọi sự cần thiết đã được ban cho với một giá quá cao mà không một thí dụ nào có thể giải thích được. Vì thế, thật là tệ khi những người được mời dự tiệc cưới đã không đếm xỉa đến và cứ đi đường mình, lo buồn bán, và còn những kẻ khác bắt đầy tớ của vua và giết đi. Thật không lạ gì khi Đức Chúa Trời nổi giận.

Ý nghĩa của “áo lễ” là gì? Xin cũng đọc Khải huyền 19:8.

Áo lễ bày tỏ sự công bình của Đấng Christ. Đó là sự công bình được bày tỏ trong đời sống và hành động của các thánh đồ. Người không mặc áo lễ là những Cơ Đốc nhân xưng mình có quyền lợi và vinh dự của ƠN ĐIỂN và sự cứu rỗi nhưng không để Phúc Âm thay đổi đời sống và bản tính của họ. Mỗi món quà đã được chuẩn bị rất tốn kém cho những người chấp nhận lời mời. Như thí dụ này cho thấy, có những sự đòi hỏi để vào nước Đức Chúa Trời hơn là chỉ có mặt ở cửa.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Tờ nhật báo ở London viết trên hàng đầu, “Một người đàn bà chết ở trong một chung cư đã ba năm: bộ xương của Joyce Vincent được tìm thấy trên ghế dài với máy ti-vi vẫn còn mở.” (www.theguardian.com/film/2011/Oct/09/joyce-vincent-death-mystery-documentary). Chết đã ba năm trong một chung cư ở London mà không ai nhớ bà ta? Không ai gọi để coi bà thế nào? Làm thế nào điều này có thể xảy ra, đặc biệt là vào thời đại khi có rất nhiều loại truyền thông trên thế giới. Khi mới được phát giác, nó đã trở thành tin quốc tế. Những người ở London rất sửng sốt. Làm thế nào bà ta đã chết rất lâu mà không ai biết? Nhưng nếu không có niềm hy vọng và lời hứa của Phúc Âm, và sự cứu rỗi được trả bằng giá rất cao cho chúng ta, thì tất cả chúng ta đều có chung số phận bi đát như người đàn bà khốn khổ này. Nhưng tình trạng của chúng ta còn tệ hơn nữa, vì sẽ không có ai tìm thấy và than khóc về cái chết của chúng ta trong ba năm hoặc ba tỷ năm. Ngày nay, các khoa học gia đoán rằng không sớm thì muộn, cả vũ trụ sẽ bị cuộn lại và chết trong “Cái chết vì Súc nóng của Vũ trụ.” Nhưng Thập tự giá cho chúng ta biết quan điểm này là sai lầm. Thay vì bị xóa sổ vĩnh viễn, chúng ta có lời hứa về sự sống đời đời trong trời mới đất mới. Với một tương lai vĩ đại và tuyệt vời, làm thế nào chúng ta học dừng để ai hoặc bất cứ thứ gì chặn đường chúng ta để đạt được những gì Đức Chúa Giê-su đã ban cho chúng ta.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy nghĩ về sự chết: nó là cuối cùng và mạnh mẽ thế nào. Hãy nghĩ về sự vô ích của tất cả những cố gắng của nhân loại trong hàng ngàn năm để đánh bại sự chết. Điều tốt nhất chúng ta có thể làm là cố gắng để dành thân xác của mình. Nhưng hành động này không đánh bại được sự chết hơn là một lớp sơn mới được phết lên một chiếc xe hơi mà máy đã bị cháy để làm cho nó chạy lại được. Không lạ gì chúng ta cần sự chết và sự phục sinh tuyệt vời của Con Đức Chúa Trời để chiến thắng sự chết vì chúng ta. Điều này nói gì với chúng ta về Thập tự giá quan trọng như thế nào cho tất cả niềm hy vọng và tất cả những gì chúng ta tin tưởng?

2. Hãy suy nghĩ sâu xa về sự được bao phủ trong sự công bình của Đức Chúa Giê-su nghĩa là gì. Làm thế nào một sự hiểu biết quân bình về tư tưởng quan trọng này giúp chúng ta không rơi vào cái bẫy coi ân điển rẻ mạt hoặc duy luật?